

[Brorsen.]

tilbage paa, hvorledes vi blev behandlet i sin Tid — jeg skal nu slet ikke komme ind paa Citater her —, saa var det jo enestaaende, som man, ikke mindst fra socialdemokratisk Side, søgte ligefrem at skandalisere os. Naar de har en saadan Fortid, skulde de være noget betænkelige ved at drage det ind i Finanslovdebatten her. Vi kan jo huske, hvorledes Socialdemokraterne optraadte i 1920, da vi skulde have gennemført aldeles nødvendige Ændringer, for at Sønderjyderne kunde faa fuld Borgerret her i Landet, hvorledes de da indtog en fuldkommen passiv Holdning og henviste til Tyskland: det var jo ganske anderledes Forhold dernede paa det forfatningsmæssige Omraade. Og hvad med Landmandsbankens Sammenbrud, hvor de fremstillede en fra alle Sider anerkendt politisk Hædersmand som afdøde Dr. Neergaard som en „Slave af Højfinansens“. Og hvad sagde de ikke om J. C. Christensen? Man kan gaa hele Rækken af gamle Venstreførere igennem; man kaldte dem „Sultens Riddere“ og „Krigens og Giftgassens Venner“. (Munterhed). Ja, det ærede Medlem Hr. Nøhr ler, men det er ikke noget at le af. Jeg mener sandelig, at de Herrer bor i et Glashus, og derfor skulde de tage sig en lille Smule i Agt med Hensyn til at bebrejde Venstre noget, for det er slet ikke de Midler, vi tager i Brug fra vor Side, det behøver vi heldigvis ikke.

Med Hensyn til Statsministerens Udtalelser skal jeg ikke opholde mig ved Samarbejdet mellem det radikale Parti og Socialdemokratiet eller med de radikale Ministre. Lad ham slide dem, saa længe han har Lyst, det skal de selv afgøre, selvfølgelig. De taler om det udmærkede Samarbejde, men man har alligevel Indtryk af, at de Radikale kun er taalt, og at man derfor vil gøre, hvad man formaar, for at man i Fremtiden, efter Valget, kan undvære dem.

Den højtærede Statsminister anstillede nogle enkelte Betragtninger vedrørende Arbejdsløsheden. Her skal jeg blot sige, hvad jeg har være inde paa før, at det, der var Tilfældet under Venstres Regering, var, at Arbejdsløsheden paa en naturlig Maade gik ned, uden kunstige Foranstaltninger, men ved at der blev ført en fornuftig økonomisk Politik. Nu har man den ene kunstige Foranstaltning efter den anden, og Arbejdsløsheden er kolossal. Jeg synes, at man kan fastslaa, at der maa ændres Signaler, hvis man i det hele blot skal trænge Arbejdsløsheden et godt Stykke tilbage.

Jeg maa for øvrigt med Hensyn til Arbejdsløsheden sige, at det er ganske

utroligt, hvad man kan bevise fra Ministerbænken. Jeg tænker navnlig paa Socialministerens Udtalelser i Formiddags. I øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa dem, idet vi som næste Sag paa Dagsordenen faar til Behandling en Forespørgsel, vi har stillet fra Venstre, om netop dette specielle Spørgsmaal, og saa er det bedst at lade det vente. Men Maaden, hvorpaa den højtærede Socialminister benyttede Statistikken, viser til fulde, at man næsten kan bevise alt med Tal og gøre sort til hvidt. Ved at høre paa Socialministeren maatte man faa det Indtryk, at der var egentlig ingen Steder, hvor det var bedre end her i Danmark, eller hvor man havde bekæmpet Arbejdsløsheden mere end netop i vort lille Land.

Med Hensyn til Statsministerens Udtalelser om Hjælpen til Landbruget vil jeg sige: Ja, hvis man lægger de forskellige Beløb sammen, som disse Ordningslove repræsenterer for en hel Aarrække, kommer man naturligvis til betragtelige Beløb; men jeg synes, det rigtige er at tage det enkelte Aar. Jeg nævnte netop indeværende Aar, hvor jeg mener, man kan sige, at Forskellen mellem det, Landbruget kommer til at betale mere i Ejendomsskatter, og det, som det faar gennem disse forskellige Landbrugsordninger, er ikke særlig stor. Derfor har jeg Lov til at sige, at hvad man giver med den ene Haand, tager man med den anden.

Den højtærede Finansminister var inde paa nogle enkelte finansielle Betragtninger og sagde bl. a., at Ejendomsskatterne var steget fra 54 til 62 Mill. Kr. Jeg har nævnt et andet Tal, og jeg mener, at det er det rigtige at tage Tallet fra 1929 — det er stadig Udgangsaret — og det nuværende Tal, og saa er der en Stigning fra 51 Mill. Kr. op til ca. 70 Mill. Kr.

Finansministeren fremsatte en Udtalelse om den Stigning, der samtidig var sket i Nationalindtægten. Men der er forskellige Ting, man maa tage i Betragtning, naar man taler om Nationalindtægten, nemlig den Forøgelse af Befolkningens Antal, der har fundet Sted, Stigningen i Leveomkostningerne, Kronenedskæringen i 1933 og Stigningen i de offentlige Udgifter i det hele taget. Jeg tror, det er nødvendigt, for at vi kan faa det rigtige Billede, at vi faar de Ting med, som jeg her har nævnt.

Jeg var i og for sig meget tilfreds med de Udtalelser, den højtærede Udenrigsminister fremsatte, idet jeg mener, at han fuldkommen desavouerede det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Jeg er klar over,